

Hep

– Karsî · 30 Ocak 2026

“Ben seni hep bende yaşatırken kendimi sende öldürmüşüm”

Tertemiz duygularım gittikçe artıyorken
Sana hissettirmeden yazdığım la kaldım hep
Hayalini gözümde fazla abartıyorken
Şu divane gönlüme kızdığım la kaldım hep

Ne fayda ki yüreğe hiçbir sözüm geçmedi
Kaç kere denedim de farklı bir yol seçmedi
Gönül hanem hasretten başka kapı açmadı
Hayaller âleminde gezdiğim la kaldım hep

Kalbim her gün özlemden payını alıyorken
Odamda hep hüzzamlı şarkılar çalıyorken
Elimde birkaç resmin iç çekip soluyorken
Baştan sona cismini süzdüğüm la kaldım hep

Sen ki benden habersiz hoş değil vaziyetim
Sayende anladım ki sevmekmiş meziyetim
Ben ki yalan dünya da bir bana eziyetim

Gece gündüz kendimi üzdüğümle kaldım hep

Düşünmezken hayatı senden bir başkasıyla
Baş edemez haldeyim yüreğin coşkusuyla
Attığım her kulaçta boğulma kuşkusuyla
Sevda'nın denizinde yüzdüğümle kaldım hep

Bu aşkın çaresi sen, derdi sen, hasreti sen
Layık görürsün diye korkarım nefreti sen
Yahut da keşfedersin bendeki serveti sen
Bazı ihtimalleri sezdiğimle kaldım hep

Murat Gökçe Karsî
26.01.2026